

Sygn. akt XV Ca 65/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Borkowicz-Grygier

Sędzia: SO Brygida Łagodzińska (spr.)

Sędzia: SR del. Paweł Soliński

Protokolant: stażystka Marta Miernik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Poznaniu

sprawy z powództwa małoletniego M. H. (1) reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego A. H.

przeciwko M. H. (2)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie VIII Zamiejscowy Wydział z siedzibą w Śremie

z dnia 24 września 2013 r.

sygn. akt VIII RC 203/13

uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kościanie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

/-/ B. Łagodzińska/-/ J. Borkowicz-Grygier/-/ P. Soliński

UZASADNIENIE

Małoletni powód M. H. (1), działający przez matkę A. H., wniósł przeciwko pozwanemu M. H. (2) powództwo o podwyższenie alimentów do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca do rąk matki A. H. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia (...). w sprawie I C (...).

Pozwany M. H. (2) wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 24 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Kościanie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Śremie w punkcie 1. powództwo oddalił, w punkcie 2. nie obciążył stron kosztami sądowymi.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji:

Małoletni powód M. H. (1) urodził się (...). Jest dzieckiem A. H. i M. H. (2). Małżeństwo rodziców małoletniego powoda zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia (...)r. Wykonywanie władzy rodzicielskiej

nad małoletnim M. powierzono matce małoletniego, zapewniając ojcu prawo do współdecydowania o najistotniejszych sprawach życiowych syna. Małoletni M. zamieszkuje z matką w mieszkaniu, będącym jej własnością. Mieszkanie matka małoletniego powoda spona raty kredytu mieszkaniowego w wysokości po 820 zł miesięcznie. W okresie od czerwca do września 2013 r. spłata kredytu była zawieszona. Za gaz matka małoletniego powoda płaci po około 180 zł co dwa miesiące w okresie letnim i po około 300 zł co dwa miesiące w okresie zimowym, za prąd płaci ponad 100 zł co dwa miesiące, ubezpieczenie mieszkania dwa razy w roku po 107 zł, wywóz śmieci 20 zł miesięcznie, za wodę płaci po 140 zł co dwa miesiące. Małoletni M. jest uczniem (...) w Szkole (...) w P.. Zamieszkuje w bursie szkolnej. Przebywa w P. od poniedziałku do piątku. Za pobyt w bursie jego matka płaci po 200 zł miesięcznie. A. H. daje synowi kieszonkowe, które stanowi kwoty około 60 zł tygodniowo. M. H. (1) trenuje w klubie (...). Uczestniczy w treningach, obozach szkoleniowych, meczach, turniejach i grach kontrolnych. Składka członkowska w klubie stanowi kwotę 10 zł miesięcznie, wcześniej było to po 100 zł miesięcznie. Małoletni na wjazd na obóz sportowy zapłacił 880 zł plus kieszonkowe. Matka małoletniego kupuje dla syna stroje treningowe: dres treningowy za 150 zł, kurtkę przeciwdeszczową 90 zł, koszulki treningowe 2x140 zł, spodenki treningowe 2x70 zł, getry 2x40 zł. Małoletni od 23 lipca 2013 r. do końca wakacji uczestniczył w treningach i codziennie dojeżdżał do P., co kosztowało 20 zł dziennie. Matka małoletniego powoda oprócz mieszkania, w którym zamieszkuje z synem nie posiada innego majątku. Jest właścicielką samochodu osobowego marki P. (...), rocznik 2000, który zakupiła w roku 2007r. Małoletni powód nie posiada własnego majątku. W okresie od 6 maja 2013 r. do 9 sierpnia 2013 r. matka małoletniego powoda odbywała służbę przygotowawczą w Centrum (...) Odbywając służbę przygotowawczą matka małoletniego powoda pobierała żołd w wysokości 719 zł miesięcznie, zaś na małoletniego syna zasiłek rodzinny w wysokości 1.200 zł miesięcznie. A. H. jest zatrudniona w Zakładzie (...) w Ś. z wynagrodzeniem 1.600 zł brutto miesięcznie (netto 1.186,38 zł). W 2012r. roku na zakup podręczników i przyborów szkolnych dla syna A. H. zapłaciła 500 zł. W 2013 r. zakupiła jedynie część podręczników, za które zapłaciła 200 zł. W okresie od 27 września 2012 r. do 6 października 2012 r. małoletni powód był hospitalizowany z powodu zapalenia płuc. Pozwany M. H. (2) od roku 2005 zamieszkuje na terenie N.. W okresie od 2005 r. do 2011 r. prowadził tam firmę budowlaną. Pozwany zamieszkuje sam w wynajętym mieszkaniu. Tytułem czynszu płaci po 380 euro miesięcznie, tytułem opłat za wywóz śmieci, wodę i ogrzewanie po około 100 euro miesięcznie i za prąd 70 euro miesięcznie. M. H. (2) pobiera zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 632,40 euro miesięcznie. Pozwany otrzymuje świadczenia tymczasowe i tak w czerwca 2013 r. na potrzeby związane z mieszkaniem i ogrzewaniem w wysokości 210,55 euro, a od lipca 2013 r. na zwykłe potrzeby związane z zabezpieczeniem utrzymania w wysokości 170,79 euro miesięcznie i na potrzeby związane z mieszkaniem i ogrzewaniem w wysokości 380 euro miesięcznie. Pozwany utrzymuje kontakty pośrednie z synem na facebooku i telefoniczne, a nadto kiedy przyjeżdża do kraju spotyka się z synem. W ubiegłym roku małoletni powód był u ojca przez tydzień. Pozwany kupuje dla syna obuwie sportowe.

Po raz ostatni alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego powoda były zasądzone w wyroku rozwodowym rodziców małoletniego M. z dnia 11 czerwca 2007 r. w wysokości po 550 zł miesięcznie. W tamtym okresie małoletni powód miał 9 lat, uczęszczał do (...) szkoły (...) w Ś. Trenował piłkę nożną, a składka w klubie sportowym stanowiła kwotę 50 zł miesięcznie. Małoletni wyjeżdżał na obóz piłkarski, za który jego matka płaciła 300 zł. Małoletni powód chorował z powodu alergii, musiał stale przyjmować leki, za które matka płaciła po około 20-30 zł miesięcznie, nadto miał często przepisywane antybiotyki i inne leki specjalistyczne, co kosztowało 200-300 zł miesięcznie. Zakupy leków w tej wysokości zdarzały się co około 3 miesiące. W tamtym okresie matka małoletniego powoda zarabiała około 800-1.100 zł miesięcznie. Ponościła opłaty mieszkaniowe, które miesięcznie stanowiły kwoty 500-600 zł. Kredyt mieszkaniowy sponała wspólnie z pozwanym, a dla A. H. była to kwota po 350 zł miesięcznie. Pozwany w tamtym okresie pracował na terenie N., miał zezwolenie na pracę, pracował przy pracach budowlanych i zarabiał około 1.500 euro miesięcznie, a na swoje koszty utrzymania wydawał około 600 euro miesięcznie. Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne zeznania stron i oraz oparł się na dokumentach dołączonych do akt. Małoletni powód domagał się podwyższenia alimentów od pozwanego, które to alimenty ostatnio były zasądzone w wyroku rozwodowym rodziców małoletniego. Powództwo takie jest dopuszczalne na podstawie art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zgodnie z art. 133§1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres zaś

świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art.135§1 kro). Przepis artykułu 138 kro może znaleźć zastosowanie, kiedy nastąpi zmiana tak w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, jak i możliwości zarobkowych zobowiązanego bądź zmiana może dotyczyć obu tych elementów łącznie. Nie każda zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego może skutkować zastosowaniem art.138 kro, a jedynie taka która jest istotna. Od czasu kiedy były ustalone alimenty na rzecz małoletniego powoda upłynęło pięć lat. W tym czasie niewątpliwie wzrosły potrzeby dziecka. Powód jest dzieckiem starszym, wymagającym zakupu odzieży, obuwia z pewnością innego niż to miało miejsce w dacie sprawy rozwodowej jego rodziców. Zmieniła się także sytuacja dziecka, które obecnie jest uczniem gimnazjum, zamieszkuje w bursie szkolnej w P.. Powstają koszty dojazdów powoda z bursy do domu i powrotów do P., wzrosły niewątpliwie takie koszty jak wyżywienie, które to koszty są różne w przypadku 9 letniego dziecka a inne nastolatka. Około 50 zł w stosunku miesięcznym stanowią takie wydatki jak zakup podręczników, przyborów szkolnych, opłacenia składek w szkole. Koszty pobytu małoletniego w bursie szkolnej jest to kwota 200 zł miesięcznie, kolejne koszty to koszty związane z treningami powoda, w tym opłaceniem obozu, zakupem stroju, które po obniżeniu składki w klubie stanowią kwotę po około 150 zł w stosunku miesięcznym. Koszty kieszonkowego to około 250 zł miesięcznie. W zakresie kosztów związanych z zakupem ubioru matka małoletniego nie obliczała tych wydatków. Wydatki związane z małoletnim powodem wskazywały na wzrost kosztów utrzymania małoletniego uprawnionego od czasu zasądzenia poprzednich alimentów. Obecnie nie powstają już koszty związane z leczeniem małoletniego powoda, który w dacie poprzedniej sprawy chorował przewlekle. Małoletni powód nie posiada majątku, z którego mógłby czerpać dochody i przeznaczać je na własne utrzymanie i w takiej sytuacji rodzice obowiązani są do lożenia na utrzymanie dziecka. Jednak usprawiedliwione potrzeby osób uprawnionych winny być zaspokajane w takim zakresie w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Aktualnie dochody pozwanego, wbrew twierdzeniom strony powodowej, uległy obniżeniu w porównaniu do tych z roku 2007 r. kiedy Sąd Okręgowy orzekł o alimentach na rzecz małoletniego powoda. Obecnie powód utrzymuje się z zasiłków, albowiem jest osobą bezrobotną. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strona powodowa podnosiła, że pozwany uzyskuje z tytułu prowadzonej działalności na terenie N. dochody przynajmniej 2.000 euro miesięcznie, jednocześnie nie zgłaszała żadnych wniosków dowodowych, które mogłyby wykazać, że dochody pozwanego są wyższe niż te, które w dokumentach przedstawił M. H. (2), jak również nie naprowadziła żadnych wniosków dowodowych, z których wynikałoby, że możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji są wyższe niż te, które on sam przedstawia. Sytuacja finansowa strony powodowej uległa za okres od maja do sierpnia 2013 r. zmianom o tyle, że matka małoletniego w tym okresie odbywała służbę przygotowawczą i sama pobierała w tym okresie żołąd a na rzecz małoletniego M.pobierała zasiłek, który stanowił kwoty po 1.200 zł miesięcznie. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd pierwszej instancji uznał, iż obecnie brak jest okoliczności, które mogłyby skutkować podwyższeniem alimentów i to pomimo wzrostu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, albowiem dochody zobowiązanego uległy obniżeniu od ostatnio zasądzonych alimentów. Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 138 kro w zw. z art.133§1 kro i art.135§1 kro powództwo oddalił. O kosztach orzekł na podstawie art.108§1 k.p.c. nie obciążając stron kosztami sądowymi, albowiem małoletni powód w tej sprawie korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych, zaś pozwanego z uwagi na wynik procesu.

Apelację od wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości. Orzeczeniu zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 232 k.p.c. poprzez nie przeprowadzenie przez Sąd istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy dowodów z urzędu,
- sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mające istotny wpływ na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia, polegająca na nieuzasadnionym przyjęciu przez Sąd, iż dochody oraz możliwości zarobkowe pozwanego nie pozwalają na podwyższenie renty alimentacyjnej, w sytuacji gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż sytuacja zarobkowa i majątkowa pozwanego pozwala na obciążenie pozwanego rentą alimentacyjną w kwocie 1.000 zł.

Apelujący wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz pozostawienie Sądowi Rejonowemu do rozstrzygnięcia o kosztach za I i II instancję, ewentualnie

o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda renty alimentacyjnej w kwocie 1.000 zł miesięcznie, płatnej do dnia 10- tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu z powodu nierozpoznania istoty sprawy.

Zgodnie z art. 386§2i4 k.p.c. orzeczenie kasatoryjne może zostać wydane w razie stwierdzenia nieważności postępowania przed sądem pierwszej instancji, nierozpoznania istoty sprawy przez sąd pierwszej instancji oraz wtedy, gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Nierozpoznanie istoty sprawy (art. 386 § 4 k.p.c.) oznacza zaniechanie przez sąd zbadania materialnej podstawy żądania pozwu albo pominięcie merytorycznych zarzutów pozwanego. Ocena, czy sąd pierwszej instancji rozpoznał istotę sprawy dokonuje się na podstawie analizy żądań pozwu i przepisów prawa materialnego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 września 2013 r., I ACa 360/13).

Materialnoprawną podstawę powództwa o podwyższenie alimentów stanowiły przepisy art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135§1i2 k.r.o.

Zgodnie z pierwszym z powołanych przepisów w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Drugi określa przesłanki istotne dla rozstrzygnięcia o zakresie obowiązku alimentacyjnego. Zgodnie z art. 135§1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135§2 k.r.o.). W świetle powyższego należało stwierdzić, że przez zmianę stosunków, o której mowa w art. 138 k.r.o. rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

W niniejszej sprawie powód oparł swoje żądanie na twierdzeniu, że od czasu ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów z 11 czerwca 2007 r., jego usprawiedliwione potrzeby wzrosły. Dla wykazania tej okoliczności powołał stosowne dowody z dokumentów i wysłuchania matki małoletniego, które o tym świadczyły. Sąd pierwszej instancji sam przyznał tę okoliczność w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. (k. 58 akt). Sąd nie ustalił jednak obecnej struktury wydatków na dziecko, wyszczególniając ich składniki, do czego jest zobligowany w sprawie o alimenty. Przepis art. 135§1 k.r.o. nakłada na sąd obowiązek ustalenia usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Jest to niezbędne dla oceny prawidłowego procedowania w przedmiocie żądania pozwu w konkretnej sprawie, ale także stanowi punkt wyjścia dla spraw wszczynanych w przyszłości w oparciu o przepis art. 138 k.r.o. Brak ustaleń Sądu pierwszej instancji na temat usprawiedliwionych wydatków małoletniego w konkretnym czasie podważa ocenę, że Sąd pierwszej instancji rozpoznał istotę sprawy.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy, poza stwierdzeniem, że z uwagi na upływ czasu oraz kształcenie się małoletniego poza miejscem zamieszkania, jego potrzeby wzrosły, nie ustalił kwotowo tych potrzeb. Ograniczył się jedynie do przytoczenia twierdzeń matki na temat poszczególnych wydatków na syna, nie oceniając, które uważa za usprawiedliwione i nie przyjął globalnej ich kwoty. Sąd zarzucił matce małoletniego, że nie zliczyła niektórych kosztów, np. wydatków na odzież. Pomiął natomiast całkowicie to, że w sprawach alimentacyjnych zasada ciężaru dowodu doznaje pewnych ograniczeń, które wyrażają się w możliwości orzekania przez sąd w oparciu o zasady doświadczenia

życiowego (zob. orz. SN z dnia 29 listopada 1949 roku, Wa.C. 167/49, NP 1951 r., nr 2, s. 52). Istotą postępowania o alimenty jest rozpoznanie sprawy w zgodzie z dobrem dziecka, któremu należą się środki utrzymania i wychowania od obojga rodziców. Chodzi także o zrównoważenie ich ról w zapewnieniu tych środków, tak by nie obciążać nadmiernie jednego z nich i to jeszcze tego, który realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

Sąd pierwszej instancji całkowicie pominął te zasady. Poza brakiem ustaleń na temat usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, nie ustalił także zarobkowych możliwości pozwanego. Z przedłożonych przez pozwanego dokumentów o tymczasowym przyznaniu świadczeń dla zabezpieczenia utrzymania ustalił, iż pozwany od lipca 2013 roku otrzymuje miesięcznie kwotę 170,79 euro na zwykłe potrzeby związane z zabezpieczeniem utrzymania oraz 380 euro na potrzeby związane z mieszkaniem i ogrzewaniem. Łącznie jest to kwota 550,79 euro. Sąd Rejonowy pominął, iż z zeznań samego pozwanego wynikało, iż otrzymuje zasiłek w wyższej kwocie 700 euro. Ponadto M. H. (2) podał, iż będąc na zasiłku chorobowym może tygodniowo przepracować do 20 godzin i z tego tytułu uzyskać dochód do 150 euro. Okoliczność ta nie została uwzględniona przez Sąd pierwszej instancji, a w sposób istotny wpływa na możliwości zarobkowe pozwanego. Ma on bowiem możliwość uzyskania oprócz zasiłku kwotę do 600 euro miesięcznie z pracy. Sąd Okręgowy zauważył również, iż Sąd Rejonowy nie wyjaśnił przyczyn bezrobocia M. H. (2) i podejmowanych przez niego prób poprawy swojej sytuacji materialnej. Mając na uwadze doświadczenie zawodowe pozwanego, Sąd pierwszej instancji w ogóle nie rozważył jego możliwości zarobkowych w krajowych realiach gospodarczych. Powszechnie wiadomym jest, że osoby pracujące w branży budowlanej z dużym doświadczeniem mają duże szanse na uzyskanie zatrudnienia. Obowiązkiem pozwanego jest wykorzystywanie w pełni swoich możliwości zarobkowych, jeżeli nie może czynić tego w N., to winien rozważyć powrót do kraju, do którego często przyjeżdża, chociażby w związku z jego hobby, tj. żeglarstwem, co wynika z uzasadnienia apelacji powoda. Sąd pierwszej instancji obowiązany jest wyjaśnić czy pozwany posiada jacht, który przechowuje w Ś., o czym wspomniał powód w uzasadnieniu apelacji. W przypadku pozytywnego ustalenia Sąd winien ustalić wartość jachtu, roczne koszty przechowania i środki, jakie pozwany przeznacza na jego konserwację. Wreszcie Sąd w żaden sposób, nie odniósł się do twierdzeń pozwanego o posiadanej nieruchomości w Ś. o wartości 60.000 zł, ignorując w ten sposób powszechne stanowisko judykatury o obowiązku rodziców dzielenia się z dziećmi najdrobniejszymi oszczędnościami i wyzbywania się posiadanych składników majątku w celu zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego (zob. wyrok SN z dnia 6 stycznia 2000 r., CKN 1077/99, Lex nr 51637, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1998 r., I CKN 284/98, Lex nr 1223692). Sąd pierwszej instancji obowiązany jest także zweryfikować twierdzenia matki powoda o zakupie przez pozwanego nowego samochodu, podczas gdy kupno samochodu stanowi wydatek na tego rodzaju potrzeby, które rodzice mogą zaspokajać dopiero wtedy, gdy wystarcza im na stosowne utrzymanie dzieci (wyrok SN z 14.04.1978 r., III CRN 46/78, Lex 8093). Ojciec dziecka, tylko w oparciu o fakt bezrobocia, został przez Sąd zwolniony od swojego obowiązku alimentacyjnego w zakresie zwiększonych potrzeb. Z tych powodów zaskarżony wyrok nie mógł się ostać i podlegał uchyleniu. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd pierwszej instancji winien ustalić usprawiedliwione potrzeby małoletniego, wskazując ich globalną kwotę w skali miesiąca oraz poczynić szczegółowe ustalenia co do możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jego stanu majątkowego, tj. posiadanych składników majątkowych i sposobu ich wykorzystywania, ocenić możliwości znalezienia przez niego zatrudnienia w N. i w kraju. Postępowanie dowodowe dla ustalenia możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego wymaga przeprowadzenia go w całości.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§4 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/B. Łagodzińska/-/ J. Borkowicz-Grygier/-/ P. Soliński